

[Jørgen Jensen]

hængt ud, det sker også her i folketinget, og ikke kun fra de partier, der åbent siger, at de mener, en stor del af de understøttelsessøgende ikke er reelt til rådighed for arbejdsmarkedet. Nej, mistænksomheden skinner igennem på mange områder, også i regeringens lovforslag og holdning. Når man f. eks. afviste kommunisternes forslag om ved ledighed på mere end 3 pct. at ophæve tidsbegrænsningerne og give ret til kompetencegivende uddannelser, var argumentationen jo i virkeligheden selvmodsigende og på linje med de platte angreb. Man kunne ikke give mennesker på dagpengé adgang til uddannelse, selv om de var villige til at afbryde denne, hvis der kom arbejdstilbud.

I sig selv kan det være et spørgsmål, hvor der er lovmæssig dækning for en sådan problemstilling, men begrundelsen var, at så ville alle de, der søgte uddannelse, bare søge at sikre sig 26 ugers arbejde. Ja men kan man da bare sådan uden videre i dag gå ud og få 26 ugers arbejde? Hvis det var rigtigt, var der jo ingen grund til arbejdsløshed, for så var det muligt at få arbejde. Eller et andet argument: så var man også nødt til at forhøje uddannelsesstøtten, og så ville der være mange, der søgte uddannelse.

Der skal, som den tidligere arbejdsminister udtrykte det, være balance imellem uddannelsesstilbud og udbud af arbejdskraft. Vi har den opfattelse – og derfor er vi sikkert heller ikke altid enige med regeringen i vurderingen af, om et lovforslag på dette område er et fremskridt eller et tilbageskridt – at alle, der vil arbejde, har ret til arbejde, og at der skal ydes fuld erstatning, hvis ikke vi kan anvise dem arbejde. Dette er begrundelsen for vor forespørgsel.

Arbejdsministeren (Auken):

I den vanskelige situation, vi befinder os i beskæftigelsesmæssigt med de mange tusinder af arbejdsløse, er regeringen selvfølgelig parat til at benytte denne lejlighed til nærmere at drøfte den almindelige beskæftigelsespolitik, som jeg i øvrigt hørte meget lidt om fra hr. Jørgen Jensens side, og de arbejdsløses situation, som der direkte er blevet spurgt om.

Lad mig først sige, at regeringens bestræbelser på at føre en beskæftigelsesfremmende politik og at lette de arbejdsløses situation

har udmøntet sig i en meget, meget lang række forskellige initiativer. Jeg skal gennemgå og beskrive en række af de initiativer, der er taget, og dem, som er undervejs.

Imidlertid må udgangspunktet for en debat om udsigterne for beskæftigelsen og de arbejdslediges situation altid være forventningerne til den samlede økonomiske udvikling både her i landet og i udlandet, og jeg skal derfor sige nogle ord om, hvad vi kan vente os her.

Som det vil være folketinget bekendt, er der ikke væsentlige ændringer i de udenlandske konjunkturer, dvs. den udenlandske efterspørgsel også efter danske varer, i forhold til situationen sidste år. Ganske vist er der i en række lande sket en drejning i mere ekspansiv retning; på den anden side må vi frygte en fortsat ugunstig udvikling på vore vigtige markeder i de andre nordiske lande. Vi må derfor regne med, at den udenlandske efterspørgsel kun vil yde et lille, om noget, bidrag til forbedringen af beskæftigelsessituationen her i landet.

Derudover er den økonomiske udvikling selvfølgelig i betydeligt omfang bestemt af økonomiske og politiske beslutninger, vi selv træffer. Vi har således i Danmark i de seneste år ført en ekspansiv, en aktiv finanspolitik via ganske betydelige underskud på statsbudgettet. Endvidere har regeringen søgt at føre en konsekvent indkomstpolitisk linje, der har det dobbelte sigte at styrke eksporthvervenes og den importkonkurrerende sektors konkurrenceevne og dermed øge beskæftigelsen. Det er regeringens opfattelse, at en fortsættelse af denne indkomstpolitiske linje imidlertid vil forudsætte, at der også her i folketinget kan samles et flertal om løsning af nogle af de tilgrundliggende fordelingsproblemer og medejendomsproblemer, økonomisk demokrati-problemer, der skal klares som forudsætninger for en sådan politik. Regeringen har gennem nedsættelsen af udvalget om lønmodtagernes medejendomsret gerne villet give det politiske grundlag, der er nødvendigt for at kunne træffe disse beslutninger.

Den politik, jeg her har skitseret, er senest udmøntet ved vedtagelsen af regeringens økonomiske politik i august-septembersamlingen 1977, herunder især gennemførelsen af regeringens beskæftigelsesplan. Som man vil vide, er hovedpunkterne i vores beskæftigel-